

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

10. wzywa władze Indonezji do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie zarzutów łamania praw człowieka przez funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa oraz do wniesienia oskarżenia przeciwko osobom odpowiedzialnym, w tym również osobom ponoszącym odpowiedzialność hierarchiczną;
11. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia, których aresztowano i oskarżono jedynie na podstawie ich udziału w pokojowych protestach politycznych, co jest sprzeczne z duchem specjalnej ustawy o autonomii z 2001 r., która przyznaje Papuasom, Molukańczykom oraz innym mniejszościom etnicznym i religijnym prawo do wyrażania swojej tożsamości kulturowej;
12. wzywa delegację UE i placówki dyplomatyczne państw członkowskich do ciągłego i dokładnego monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka, zwłaszcza w regionach wyjątkowo trudnych takich jak Papua, Moluki i Aceh;
13. podkreśla znaczenie uwzględniania kwestii praw człowieka, zwłaszcza wolności religijnej i przestrzegania praw mniejszości, w ramach dialogu politycznego w kontekście umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Indonezją;
14. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania indonezyjskiego społeczeństwa obywatelskiego i organizacji zajmujących się prawami człowieka, które aktywnie promują demokrację, tolerancję i pokojową koegzystencję różnych grup etnicznych i religijnych;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Indonezji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

Indie, zwłaszcza wyrok śmierci na Davindera Pała Singha

P7_TA(2011)0342

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie Indii, a zwłaszcza kary śmierci dla Devinderpala Singha

(2013/C 33 E/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 63/168 wzywającą do wprowadzenia w życie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r., przy czym 106 krajów głosowało za przyjęciem rezolucji apelującej o wprowadzenie ogólnoświatowego moratorium na karę śmierci i egzekucje, 34 kraje wstrzymały się od głosu, a 46 głosowało za jej odrzuceniem,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/206 z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci ⁽¹⁾,
- uwzględniając umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii z 1994 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219E z 28.8.2008, s. 306.

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

- uwzględniając dialog tematyczny pomiędzy UE a Indiami poświęcony prawom człowieka,
 - uwzględniając art. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że do maja 2011 r. egzekucje wykonano jedynie w dziewięciu krajach, co wyraźnie wskazuje, iż opinia światowa w coraz większym stopniu uznaje karę śmierci za okrutną i niehumanitarną,
- B. mając na uwadze, że od 2004 r. Indie nie wykonywały kary śmierci,
- C. mając na uwadze, że wydano zezwolenie na egzekucję dwóch skazanych,
- D. mając na uwadze, że na zalecenie ministerstwa spraw wewnętrznych prezydent Indii Pratibha Patil odrzuciła petycję dotyczące rewizji wyroków, złożone na mocy art. 72 indyjskiej konstytucji w imieniu Devinderpala Singha Bhullara (Pendżab) i Mahendry Nathy Dasa (Asam),
- E. mając na uwadze, że Mahendra Nath Das został skazany na karę śmierci w 1997 r. pod zarzutem popełnienia morderstwa; mając na uwadze, że wyczerpano wszystkie prawne środki odwoławcze, a także mając na uwadze, że Sąd Najwyższy w Guwahati w stanie Asam (północno-wschodnia część Indii) odroczył jego egzekucję do dnia 21 lipca 2011 r., ponieważ rząd indyjski poprosił o dodatkowy czas na udzielenie odpowiedzi sądowi,
- F. mając na uwadze, że Devinderpal Singh Bhullar został skazany na karę śmierci w dniu 29 sierpnia 2001 r. po uznaniu go za winnego udziału w zamachach bombowych na Biuro Kongresu Młodzieży w Delhi,
- G. mając na uwadze, że okoliczności powrotu Devinderpala Singha Bhullara z Niemiec do Indii oraz przedłużający się pobyt Mahendry Nathy Dasa w celi śmierci budzą poważne wątpliwości,
- H. mając na uwadze, że zgłaszając swoją kandydaturę do Rady Praw Człowieka przed wyborami w dniu 20 maja 2011 r., Indie zobowiązały się do utrzymywania najwyższych norm w dziedzinie propagowania i ochrony praw człowieka,
1. wyraża poważne obawy, że wbrew ogólnoświatowej tendencji do znoszenia kary śmierci rząd Indii może ją przywrócić po siedmioletnim okresie obowiązywania faktycznego moratorium na jej wykonywanie;
 2. ponownie wyraża zdecydowane wsparcie dla apelu Zgromadzenia Ogólnego ONZ o wprowadzenie moratorium na egzekucje z myślą o zniesieniu kary śmierci;
 3. apeluje pilnie do rządu Indii o rezygnację z egzekucji Devinderpala Singha Bhullara i Mahendry Nathy Dasa oraz o zmianę ich wyroków śmierci na kary pozbawienia wolności;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0351.

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

4. wzywa władze indyjskie do zajęcia się sprawami Devinderpala Singha Bhullara i Mahendry Nathy Dasa w szczególnie przejrzysty sposób;

 5. wzywa rząd i parlament Indii do przyjęcia przepisów wprowadzających całkowite moratorium na egzekucje w celu zniesienia kary śmierci w najbliższej przyszłości;

 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji prezydentowi, rządowi i parlamentowi Indii, indyjskiemu ministrowi prawa i sprawiedliwości, indyjskiemu ministrowi spraw wewnętrznych, Wysokiemu Komisarzowi NZ ds. Praw Człowieka, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-